

film

MEZI MIAMI A KOLUMBÍÍ

Od těch dob, co film přestal být uměním a stal se výnosným průmyslovým odvětvím, je stále patrnější, že – aspoň tedy v Americe – peněz na natáčení se nahlédá habaděj, ale ubývá zato nápadů. A tak se filmovým námětem může stát ledacos, komiksy, jiné osvědčené filmy – i televizní seriály. To poslední je i případem čerstvého hitu *Miami Vice*, jenž byl v letech osmdesátých americkým hitem obrazovek, aby se teď – v režii a podle scénáře Michaela Manna, svého někdejšího výkonného producenta – stal celovečerním filmovým příběhem. Změnil se ovšem k nepoznání a vedle osoby režiséra ho s minulostí pojí především fakt, že hlavní hrdinové se jmenují Sonny Crockett a Ricardo Tubbs, stejně jak se jmenovali ti někdejší. Jinak je skoro všechno jinak.

Což je pochopitelné. Za dvacet roků doba ještě přitvrdila a boj se zločinem se stal ještě sisifovštějším. Miami je o něco rušnější a výstavnější – a vily kolumbijských narkobaronů o něco podobnější palácům z orientálních pohádek. Dva policisté z Miami, černý a bílý, jak taky jinak v časech rasové korektnosti, pracují jako agenti v utajení. Hrají je Jamie Fox a Colin Farrell. Podařilo se jim proniknout do hloubi drogového kartelu a jsou v rolích gaučnerů tak věrohodní, že chvílemi tápete, jestli už tu službu u policie náhodou nedělají jen jako vedlejšík.

No, nechte se překvapit!

televize Kdo si počká, ten se dočká

Většinu mezi desítkami televizních seriálů, jež se dnes a denně hrnou na diváky, můžeme po shlédnutí šťastně zapomenout. Jejich příběhy jsou vzájemně zaměnitelné a někdy se nám kapánek pletou i jejich hrdinové. Rozlišujeme je už jen dle ozvlášťujících detailů: Siska je dle reklamního sloganu šaramantní, Schimanski kapku hulvát, Wolf má blbou dcerku – a Rex je pes. Nicméně, najdou se výjimky, avšak aspoň v tuzemsku je televizní stanice nasazují – jako by se domluvily – do vysílání v pozdních časech, za odměnu pro vytrvalé.

Příkladem takového dílka může být *MI5 Spooks*: seriál, jenž se odehrává v zákulisí britské špiónáže a kontrašpiónáže. Natočila ho stále ještě seriózní firma BBC-TV a scenáristé se inspirovali reálnými příběhy z historie i nedávné minulosti zpravodajské služby. *MI5* je totiž – na rozdíl od televizně populárnější *CI6* a jiných špiónážních uskupení – vskutku existující a odborníky respektovaná služba. Takže její žhavá současnost zůstává pochopitelně v utajení...

Skutečná *MI5* (písmena *MI* znamenají *Millitary Intelligence*, tedy vojenské zpravodajství) vznikla ve dvacátých letech minulého století ze zkušeností první světové války, prošla spletitým vývojem a dnes se zabývá domácím děním. Tedy bojem proti vnitřnímu nepříteli, což je v éře terorismu náramně náročná práce.

Vedle kvalitního scénáře seriálu dlužno vyzdvihnout i šťastné herecké obsazení. Produkce nepřemlouvala hvězdy a profláknuté tváře, naopak, zalovila mezi neznámými a talentovanými. A trefila se! Trojlístek hlavních hrdinů, Keely Hawesová jako agentka Zoe, David Oyelowo coby agent Danny a Matthew MacFayden v roli jejich šéfa Toma, je sympatický i věrohodný. Jde o výrazné herecké i lidské osobnosti, jež se zdravě odlišují i doplňují a vytvářejí dobře fungující tým.

Úspěch seriálu ve Velké Británii byl značný, po první sérii příběhů, jež je v televizi vždy průběžským kamenem, se rychle natočily druhá a třetí, a další prý záhy přijdou. Takže až Zoe, Danny a Tom opět spustí česky (premiéru měly příběhy *MI5* na CT1), uvařte si včas kafe a vydržte na půlnoc. Anebo že by tentokrát dostali lepší vysílací čas?

(jjv)

knihy

SMRT V NEJLEPŠÍ SPOLEČNOSTI

Detektivka Dorothy L. Sayersové *Clouds of Witness* čekala na své premiérové české vydání skoro tři čtvrtě století, ale díky brilantnímu překladu Jana Klímy – s názvem *Příliš mnoho svědků* – její kvality neztratily na průkaznosti. Ba, řekl bych, že příběh lorda Petra Wimseyho jako by v kontextu doby nabyl na půvabu. Odlišuje se totiž od běžné produkce současnosti tou měrou, že pro vnímavého čtenáře představuje vyslovenou lahůdku. Kde dnes běžně na stránkách padají rány pěstmi, tam se u Sayersové střetají myšlenky a důvtip...

Vracíme se do první půle dvacátých let, kdy traumata světové války jsou ještě velice živá a kupříkladu komunismus se lepší společnosti zdá být ještě výstředkem k pobavení. Nikoli ruský, jenž už mnohé bohatce připravil přinejmenším o akcie, ale salonní komunismus britský, působící absurdně a k politování. Propadla mu ovšem – v podobě jednoho z čilých vyznavačů – i Wimseyho mladší sestra Mary, ano, ta, jež se má stát v budoucnu skvělou

chotí policejního inspektora Parkera...Náhlá a dramatická smrt jejího oficiálního snoubence – „z lepších kruhů“ – odstartuje sérii událostí, jež se náramně podobají skandálu. Z vraždy je totiž obviněn další Wimseyho sourozenec, sám nositel titulu vévody z Denveru. A co víc, tenhle Gerry se chová dost podivně a jeho věc vyhlíží set-sakra nahnutě... Děj začíná v odlehklém loveckém zámečku v Yorkshiru, nechybějí ani dosti akční scény – ale podstata příběhu spočívá v dedukcích a debatách hrdinů. Přičemž Sayersová zůstává věrna své pověsti vtipné stylistky a vzdělané dámy, jež nešetí citacemi z klasické literatury a potěší i zevrubným exkursem do spletitého britského právního řádu. Neboť když je pro vraždu souzen anglický pair, mají všichni hlavu v pejru...Nakladatelství Lidové noviny dalo svazku elegantní podobu a zvolilo, jak už řečeno, velmi suverénního překladatele. Výsledkem je lahůdku pro čtenáře detektivek, kteří doposud nezapomněli opravdu číst...

(jjv)